

Politikerne trenger tydeligere innspill fra tannhelsepersonell for å kunne løfte diskusjonen om finansiering opp på et mer konkret plan.

Bør tannleger også reguleres av offentlig finansiering?

**TIRIL WILLUMSEN, DEKAN/ PROFESSOR, DET ODONTOLOGISKE FAKULTET, UIO
GUNNAR BOVIM, PROFESSOR, LEDER AV HELSEPERSONELLMKOMMISSJONEN**

Arendalsuka 2024 er over, og det var flere gode diskusjoner rundt hvordan tannhelse bør organiseres og finansieres i Norge fremover.

De politiske partiene synes enige om at den private og den offentlige sektor må være med i et fremtidig munnehelse-løft. Men det kom klart frem at politikerne trenger tydeligere innspill fra tannhelsepersonell for å kunne løfte diskusjonen om finansiering opp på et mere konkret plan:

1. Det må utarbeides et «gryteferdig» dokument på hva som bør komme inn under nødvendig munnehelsehjelp, som man har f.eks. innen plastikk-kirurgi
2. Tannlegene må la seg regulere av offentlig finansiering

Begge disse punktene er, som vi ser det, fremdeles svært uavklarte fra NTFs side. Vi tenker at odontologiske fagmiljøer må jobbe frem en faglig begrunnet liste over hvilke behandlinger innen odontologi som ansees som nødvendig munnehelse-

hjelp. Et samlet odontologisk fagmiljø bør bidra i et kunnskapsbasert arbeid for å utarbeide en slik prioritert liste. Ved Det odontologiske fakultet i Oslo har vi kompetansen og bidrar gjerne.

Vi ser at helsehjelp gitt av private helsearbeidere, som leger og fysioterapeuter med offentlige avtaler, og som arbeider på folketrygdens regning er ganske strengt regulert. Vi tenker det med stor sannsynlighet vil kreves at private tannleger som ønsker å drive på samme måte som leger og fysioterapeuter i avtalepraksiser, dvs. med stor grad av tilskudd fra trygdemidler, må være klare til å kunne reguleres på tilsvarende måte.

Dersom disse to vilkår, (1) og (2) ovenfor, ligger til grunn vil det være mulig for myndighetene å beregne kostnader og planlegge innfasing av nye finansieringssystemer på en helt annen måte enn i dag.

Har fagforeninger og fagmiljøene innen odontologi bedre løsninger eller er det vilje til å ta ballen og innfri på disse to punktene så diskusjonen kan løftes til et mere konkret plan?